

Houlinien kommer saa bag efter. Saaledes har Befolkningen stillet sig, og de forskellige stedlige Foreninger, som i sin Tid opfordredes til ved deres Underskrift at støtte Houlinien, de vide sikkert nok, hvad deres Egn kræver bedre, end det ærede Medlem fra Aarhus ved det.

Jeg vil slutte mig til det ærede Medlem for Give i Ønsket om, at Sagen her maa blive behandlet med Velvilje og naa til en Løsning. Det var efter min Mening en Fejl, at man ikke fik den med i Fjor. Den var jo vedtaget her i Tinget, og jeg mener, den burde have været fastholdt. Fremmes det foreliggende Forslag ikke nu, er der nogen Fare for, at man atter hæmmer den Linie, som man — det vil enhver forstaa ved blot at lægge en Linie ned over Kortet — dog alligevel før eller senere maa komme til som en Forbindelseslinie over disse Egne for Samfundet i det hele og navnlig for det store, banetomme Op-land, den kommer til at gaa igennem. Derfor skal jeg anbefale Forslaget til villig Behandling baade her i Salen, i det høje Ting oven over os og af den høje Regering, idet jeg er overbevist om, at det er en nyttig og god Linie, her foreslaas.

Høegh-Guldberg: Jeg skal medgive dette Forslag min bedste Anbefaling til at blive udført, saa snart man mener at Statskassen har Raad dertil. Jeg tror, at man i Fjor maaske gav Midtjylland vel rigeligt af Baner og forsømte vel meget den sydlige Del af Jylland, den store Firkant, som meget trænger til Baner og meget vilde afhjælpes derved. Og det ikke alene ved en Bane, der som den foreliggende gik fra Herning til Give, men ogsaa ved en Bane fra Silkeborg til Bramminge.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) har bragt ind i denne Sag, om en Dampfærge mellem Hou og Kalundborg som den bedste Forbindelse mellem Jylland og Sjælland, tror jeg, han tager storlig fejl i saa Henseende. Det er langt fra den bedste Linie, og den vil i ethvert Tilfælde være ret dyr. Jeg tror, man stod sig meget bedre ved, hvad der her gentagne Gange fra forskellige Sider er blevet opfordret til, nemlig at søge at udvikle den gamle Route: Aarhus—Kalundborg til at blive bedre plejet; saa vil denne Route for de $\frac{2}{3}$ af Jylland være og blive den bedste og naturligste Forbindelse mellem Jylland og Sjælland. Da imidlertid denne Sag ikke ligger for,

skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Den vilde sikkert ogsaa være meget billigere end den anden, som vilde bl. a. udkræve, at man anlagde en Bane fra Skanderborg til Odder, en Bane fra Kalundborg til Refsnæs, en Færgehavn ved Refsnæs, Koldbykaas paa Samsø og Hou. Det vilde sikkert koste en halv Snes Mill. Kr. og være meget dyrere end at gøre Farten mellem Kalundborg og Aarhus til Dag- og Natfart med gode, bekvemme og hurtige Skibe.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nielsen-Grøn: Ja, de 2 ærede Talere for Herning (R. Nielsen) og Give (Jensen) talte jo rigtignok — det kan siges med Sandhed — blot om lokale Forhold. Naar det ærede Medlem for Herning siger, at jeg ikke er kendt med de Adresser, der ere komne, maa jeg bestemt tilbagevise det. Jeg tror, at det ærede Medlem kender, hvad der er kommet fra Herning, Silkeborg ligger ogsaa Vest for Skanderborg, og der er fra det nordlige Jylland en Masse Adresser, som yde deres Tilslutning, hvad jeg siden skal bevise det ærede Medlem. Jeg har slet ingen Ting imod, at de 2 ærede Talere ville have en Bane ned igennem Jylland, det er meget berettiget, men jeg mener, at de vise den forkerte Vej. Naar det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen) absolut vil have, at denne private Jernbane skal gøres til Statsbane, hvis det er muligt, og at alt skal pege henimod Fredericia og efter min Mening nødvendiggøre, at vi en Gang i Tiden skulle koume til en fast Bro der, saa mener jeg derimod, at det er naturligt, at vi gaa den anden Vej. At det ærede Medlem for Aarhus (Høegh-Guldberg) taler Aarhus's Interesser alene, fortænker jeg ham ikke i.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Th. Nielsen): Jeg vil bede det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) som i øvrigt enhver, der sympatiserer med dette Anlæg ved Hou, om at se villigt paa det foreliggende Lovforslag. Naar man vil tage et Jernbanekort i Haanden og se paa de store Egne her, der ingen Bane have — og ærede Medlemmer vide jo nok, at det er fattige Egne, der ikke selv kunne bygge dem privat — tror jeg, man vil overveje Sagen, inden man siger Nej til et saa berettiget Krav. Dersom der er nogen Be-